

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a Mironosițelor

Sosește Domnul în slavă și cu slavă, și I Se face primirea la porți, și are cu El suită cerească, privește măreață, alai de sărbătoare, care umple aici văzduhul sus și jos, iar așternutul și masa de primire sunt găsite pentru sărbătoare aici, și sunt ele dragoste la locul izvorului de cuvânt al Domnului.

O, pace vouă! Hristos a înviat! Pace vouă, celor ce locuiți în grădinile Mele de aici, de acasă, și-Mi faceți primirea mereu, mereu, ori de câte ori vin aici cu oaspeți din cer, cu sfinții cu care călătoresc și vin, și, iarăși, cu oaspeți de pe pământ, adunați aici, la izvor pentru Domnul!

O, iată-Mă! Hristos a înviat! Acesta este salutul cel de după învierea Mea dintre cei morți, și cu el Mă aplec și întâmpin ceata cea adunată din patru zări ca să Mă întâmpine cu ziua Mea de venire aici în sărbătoare, însoțit de ucenicii și ucenițele învierii Mele ca în fiecare an în această zi, pe care o așternem unii altora, Noi vouă, iar voi Nouă, celor din cer veniți la voi, fiilor, căci unii sunteți primitori de oaspeți aici, iar ceilalți vă adunați și sunteți primiți și așezați la masă de praznic de înviere, și iată sărbătoare cu slavă, cu pace și iubire ca în cer, căci Eu, Domnul Cel înviat, vin pe pământ ca să așez pe el voia lui Dumnezeu ca în cer, și apoi împărăția Tatălui aici, că aici este cetatea Domnului, popasul Său cu sfinții, sărbătorile cerului pe pământ cu cei ce cred venirii Lui cu slavă de cuvânt.

O, fiilor de la izvor, voi sunteți cei ce întâmpinați pe Domnul și pe sfinții Lui aici, ori de câte ori se face veste de sus pentru petrecere sfântă, pentru întâlnire aici. O, iată, taină vă spun vouă, mai ales vouă, celor ce-Mi faceți primirea și-Mi împărțiți apoi cuvântul de dragoste și de hrană de creștere a unui popor credincios ca și voi. O, iată ce vă spun: Între voi și ei, cei ce cred venirii Mele la voi în acest timp, trebuie să știe ei că felul cum se poartă cu Mine și înaintea Mea când ei cred și stau și petrec în taină sau la vederea celor din jur, acest fel de așezare și de purtare iau Eu de la ei între Mine și ei, și acest fel de credințioșie sau de necredințioșie, și le spun lor acum aceasta cu mare taină de înțelepciune, și fericiți vor fi cei ce au avut harul să prindă înțelepciunea aceasta cuprinsă în cuvântul coborârii Mele aici în cuvânt.

O, vă spun vouă, câți vă adunați înaintea Mea în sărbători și vă înfățișați Domnului aici, vă spun, fiilor, taină mare de înțelepciune, că felul cum vă purtați voi cu cei ce Mă poartă spre voi, purtarea dintre voi și Mine este cea pe care voi o dovediți între voi și ei, cei ce Mă dau vouă când Eu Mă dau lor ca să vă dea pe Domnul. O, așa cum vă așezați în fiecare clipă în inimile lor, așa în Mine în fiecare clipă sunteți așezați, așa și nu altfel. Voi ați văzut, și puteți vedea cum cei ce au lovit în ei au lovit în Mine, nu în ei, și n-au mai avut ei de la Mine sprijin dacă n-au mai vrut cu Mine și ca Mine prin ei, prin cei ce Mă poartă, ei au vrut ca ei, și n-au mai vrut ca Mine. O, cum ar mai fi putut ei găsi părtășie cu Mine și sprijin, dacă pentru cei ce Mă au ca să Mă dea lor ei au găsit cu cale să ridice nemulțumiri și vină și purtare rece asupra purtătorilor Mei, stând cu inima încruntată între ei, și cei ce Mă poartă spre ei? Purtarea cea dulce și plină de aplecare pentru primire de la unul la altul, și între voi și ei apoi, aceasta este purtarea pe care o iau Eu între Mine și voi, iar dacă sunteți departe de purtarea cea fiască și stați ca unii pricepuți și deștepți în voi înaintea Mea și a lor, o, atunci voi nu sunteți așa cum am cerut Eu să fiți înaintea Mea, ca pruncii care au cerul Meu de moștenire lor, și iată că greu îl mai ajută pe om firea sa ca să se poarte cu aplecare și cu bună cuvi-

ință, ca să poată Domnul sălășlui în om, și între om și om apoi cu slava Sa cea dulce și bine-făcătoare apoi între om și Dumnezeu, de o parte și de alta, o, fiilor.

O, vin în ziua aceasta, vin cu slavă, vin cu cei de atunci care M-au însoțit în zilele venirii Mele de atunci de la Tatăl pe pământ. Îi iau ca martori ai petrecerii Mele cu ei atunci, și ai petrecerii lor cu Mine și luăm unii de la alții și legăm timpul, și înfățișăm unii în fața celorlalți cele două vremi, vremea Mea cu ucenicii pe pământ atunci, și vremea Mea de acum, și așezăm înaintea Tatălui sărbătoare cu dor și cu iubire lucrate în inimi, părtășie unii cu alții, cei de sus cu cei de jos, iar Eu în mijlocul lor în vremi, între cele două vremi, atunci și acum, fiilor.

O, ce frumoasă privește acum, aici! Noi, cei de atunci, și voi, cei de acum, Eu, Domnul, cu ucenicii atunci, și cu ucenicii acum, și apoi întâlnirea celor două vremi. Voi, cei de acum ucenici și purtătorii Mei, ne-ați primit cu masă și cu așternut dulce, iar Noi, cei de atunci, vă primim cu cele de atunci, că iată părtășie dulce între ei și voi! Sunt cu ei la voi, cu ucenicii și cu ucenițele Mele, iar între ei mama Mea Fecioara, fiilor. Toți laolaltă, toți odată ne aplecăm pentru dulcea primire aici și vă salutăm cu vestea care s-a împărțit atunci de mângâiere și de bucurie în durerea cea mare de atunci, și vă împărțim vouă din slava aceea de nedescris și vă spunem laolaltă toți: Hristos a înviat!

— O, și acum, Doamne înviat și preamărit prin învierea Ta, noi le facem lor parte de masa noastră cu ei și le punem în față grăirea noastră, duhul, care ne plutește deasupra lor, căci duhul din noi este în Tine și toți trăim în Tine, precum este scris, căci Tu în noi ești, în toți, Doamne, și facem carte scrisă a petrecerii noastre aici în ziua aceasta sfântă între noi și ei, Fiule Doamne.

O, Fiule înviat, mai întâi eu, mama Ta Fecioară, dau lor trăirea mea de atunci, durerea mea cuminte, și mângâierea ei apoi pentru scularea Ta de pe cruce, Fiul meu Cel răstignit fără de milă de cei la care ai venit ca să-i împaci cu Tatăl, dar ei n-au voit să Te cunoască de la Tatăl venit, și am suferit atunci noi, cei ce Te-am primit și Te-am însoțit, și Te-am petrecut apoi spre moarte pe cruce, dar și spre învierea Ta dintre cei morți apoi, Fiul meu scump.

O, am petrecut cu ai Tăi, și nu i-am mai părăsit, și nu m-au mai părăsit, și am trecut alături prin toate, până ce am venit pe rând lângă Tine, doritul nostru, și am rămas martorii Tăi, de pe pământ și până în cer, iar acum din cer și până pe pământ, Fiul meu Cel înviat, iar ucenicii și ucenițele Tale împart și ei trăirea lor de atunci și punem pe masă aici spre părtășie sfântă, iar Tu ești Cel ce iei aminte, Doamne. Amin.

— O, mă apropii cu voi, eu, Petru apostolul, eu, cel fricos, dar și cel ce I-am fost de mare sprijin Domnului meu, că am lăsat toate ca să-I pot urma și să-L sprijin în lucrul Lui cel de la Tatăl, în mersul Lui printre mulțimi, căci Lui Îi trebuia ocrotire, Îi trebuia iubire de ucenici, iar eu am răspuns chemării Lui, că m-a chemat și mi-a zis: «lasă morții să-și îngroape morții lor, iar tu vino cu Mine, vino după Mine!».

Voi, fiilor de azi, care-I sunteți și Îi stați aproape și sprijin Domnului, o, și voi tot așa ați făcut și ați urmat și Îi urmați Lui. Ați lăsat morții să-și îngroape morții lor și ați răspuns chemării Lui și-I sunteți sprijin acum, iar cei ce au venit și au plecat apoi, o, n-au mai rămas în iubirea Lui cu credincioșie până la sfârșit, și s-au întors la morți, la morții lor fiecare, iar Domnul și cu voi sunteți nesprijiniți, și iată vorba Domnului, că v-a spus de curând în coborârea Lui la voi să vă ajutați voi pentru El cu ce și cu cine mai puteți, și să vă bizuiți pe cei de sus, cu care El vine la voi, fiilor, că iată, greu de tot îi este omului credincios acestui cuvânt să-și păstreze statornicia și lepădarea de sine dacă vine pentru ea la Domnul și după Domnul, iar apoi și-o leapădă, fiilor. O, și milă-mi este de voi, căci sunteți neprețuiți, nesprijiniți ca și Domnul atunci când ne-a luat pe noi cu El și lângă El ca să-I fim de sprijin și martori apoi.

O, fiilor care veniți spre Domnul pentru credincioșie, deschideți cartea Lui cu noi și citiți-o bine cu poporul și luați din duhul credincioșiei mele între voi și Domnul, între voi apoi, și cei puși de El pentru voi, pentru legătura dintre voi și Domnul, fiilor, căci eu, apostolul cel credincios Lui, aceasta vă îndemn, aceasta vă dau să lucrați și voi, și veți fi asemenea mie pentru Domnul până la sfârșit, o, fiilor. Amin.

— Dau și eu, Doamne înviat, dau și eu îndemn sfânt celor cu care Tu Te sprijini în vremea aceasta a Ta cuvânt pe pământ, și le spun lor, eu, cel dornic de Tine mereu, le spun că eu n-am fost necredincios, ci credincios am fost și Ți-am fost, și mereu am dorit să Te adevăresc lor, și celor de după ei credincioși ai Tăi.

Eu, ucenicul Toma, le spun lor să nu se întoarcă de la credință la necredință, că le este prea mare căderea celor ce cad atât de greu, și e prea mare pasul. O, cum să cazi dintr-o parte în alta atât de crunt, cu o așa de mare cădere? La ce-ți mai ajută apoi amintirea de pe când erai credincios, decât la judecata necredinței tale? Este scris în psalmii cei de la Duhul Sfânt, este scris despre cel ce cade din credință și din faptele credinței și căruia Domnul îi spune: «De ce mai povestești tu și tot înșiri cu limba ta legile Mele și legământul Meu, când tu urăști muștrarea și lepezi în spatele tău cuvântul Meu și te unești cu hoțul și cu cel desfrânat și hulitor în fel și chip și-ți dai graiul spre vicleșug și urzești vorbe împotriva fratelui tău, gândind că Eu, Domnul voi tăcea? O, dar nu va fi așa, căci te voi muștra și voi pune sub ochii tăi tot ce ai făcut rău, ca unul care ai uitat pe Domnul».

O, aduceți-vă aminte de întrebarea Domnului pentru cei ce-și făceau rău unul altuia prin despărțire de Dumnezeu și prin păcătuire apoi, căci Domnul i-a întrebat prin acest cuvânt pe cei nestatornici și a spus: «Ce să-ți plătesc, creștine, ce muncă pentru Mine să-ți plătesc? Trădarea, vânzarea, lepădarea de Dumnezeu?».

O, nu fiți necredincioși, ci credincioși, dar până la capăt, fiilor, căci numai cei ce vor răbda și vor rămâne în răbdare până la sfârșit, așa cum a zis Domnul, o, numai aceia vor fi miluiți și răsplătiți, iar ceilalți vor fi muștrați prin înseși cele care și-au agonisit, căci plecarea de lângă Domnul este trădare, este lepădare, este batjocură adusă Domnului și dispreț din partea ta, și a celui ce te vede ce faci tu, cel ce ai crezut și ai stat cândva lângă Domnul cu viața ta, cu jertfa ta pentru El, pentru greul crucii Lui.

O, Doamne, eu mult le-aș vorbi lor, și măreț le-aș vorbi despre Tine, despre taina Ființei Tale, Doamne înviat, și le trebuie mereu trezire și ridicare, și le trebuie învățare de minte până mai are preț aceasta, iar duhul meu se mângâie acum, căci am mărturisit și că am făcut aceasta pentru cei ce vor pipăi cu ochii și cu duhul taina care se va desfășura la vedere, lucrarea Ta cea de azi, pe care o porți, și o împarți cu cei ce Te poartă acum ca să vii și să Te slăvești și să-Ți gătești, Doamne, ziua cea mare a slavei Tale, ziua Ta, o, Doamne, și pe care toți sfinții o doresc și o așteaptă cu dor. Amin.

— Noi, ucenițele, și mironosițele Tale apoi, Te mărturisim înviat, Iisuse Doamne, Cel ce ești dragostea noastră și cea dintre noi, căci noi Te-am iubit pe Tine între noi, și în lucrul iubirii de Tine am rămas dacă Te-am cunoscut, și pe drumul slavei crucii Tale am stat, și nu Te-am părăsit, și toată durerea Duhului Tău am purtat-o și am împărțit-o între noi cu credincioșie până la sfârșit, Doamne înviat, că ne-ai încredințat nouă adevărul învierii Tale, că Te-ai arătat măreț prin înviere și ai împodobit așa dragostea și credința din noi, și Te-am dat lumii apoi, vestind peste tot că ai înviat și ai stat cu noi după înviere, până ce pe nori de slavă Te-ai ridicat lângă Tatăl, la locul Tău de slavă și de lucru peste pământ. O, ce mare ne-a fost durerea cea pentru Tine, și prin ea ce mare credință, Doamne, și ce mare iubirea cea plină de credință!

O, la ce folos iubire fără de credință? La ce folos credință fără de iubire? Aceasta întrebăm noi pe cei mulți care n-au rămas statornici întru acestea până la sfârșit pentru plata lor apoi.

O, dulce ne este petrecerea cu Tine întru cele cerești acum, Doamne înviat! Dulce să vă fie și vouă pe pământ și în cer apoi petrecerea voastră cu Domnul, pe Care trebuie să-L cunoașteți deplin, dacă voiți să nu vă smulgă satana din rădăcină, de lângă Domnul, fiilor iubiți ai vremii de azi a Domnului cu voi.

Și fă-le, Doamne, lor parte de mântuirea Ta, dar dă-le lor credință cu fapta, că mult așteptăm noi, cei din cer, să Te odihnești după acest timp al Tău cu ei, și toți să ne odihnim de dorul pe care-l ducem după slava Ta din ziua aceea a odihnei depline, Doamne, o, Doamne înviat! Amin.

— Fiilor, fiilor, Eu, Domnul, sunt dezlănțuit prin cuvânt în ziua aceasta, dar și toți cei ce Mă însoțesc, țin toți să se așeze în carte cu ziua lor de pomenire cu Mine în duhul învierii Mele atunci.

Voi, cei adunați sub această slavă, luați aminte la cei din cer și lăsați-vă măsurați pentru credință și pentru statornicie, căci furtuna e mare și bate cu putere de peste tot spre voi ca să vă smulgă hăinuța și puterea prin furtuni, și vin la voi cu sfinții și vă dăm vouă sprijin, fiilor.

E mare această zi, și e slăvită cu multul, fiilor. Cerul cel de deasupra al suitei cerești este frumusețe de nedescris, iar voi stați sub această boltă, care vă acoperă acum cu taina ei.

Bine ați venit la izvor în zi de slavă și de petrecere sfântă, o, fiilor călători! O, deschideți urechile și purtați spre inimile voastre învățătura de la masa aceasta, ca să vă fie cu folos venirea la izvorul cuvântului Meu, care trebuie să rodească și să fiți voi rodul lui apoi. O, trebuie împlinire, trebuie ascultare, trebuie credință pentru acestea, fiilor, căci cei ce nu au împlinire și ascultare, nu li se socotește că au credință, o, nu, fiilor, nu.

Vom da acum loc cântării de slăvire a celor din cer aici, la voi, și vom rupe acum la mijloc cuvântul cel de azi pus pe masă, ca să avem vreme pentru toate câte azi se vor așeza și vor fi cuprinse aici, și vom trimite apoi spre voi partea de cuvânt cu care mergem mai departe, că iată, este de așezat în carte cele ce sunt acum aduse și puse spre împlinire.

Acum binecuvântată să fie sărbătoarea toată și toate ale ei în ziua aceasta a mângâierii de la unii la alții cu amintirea ei cea de acum două mii de ani, fiilor! Toți cei din cer stăm în văzduhul cel de aici cu brațele desfăcute în semn de îmbrățișare și toți stăm cu privirea pe voi și înăuntrul inimilor voastre și al staturii voastre.

O, fiilor purtători de taine cerești, și care-Mi așterneți în carte cuvântul, am spus în ziua aceasta că purtarea dintre ei și voi, aceasta este ceea ce o pun ei înaintea Mea pentru purtarea lor cu Dumnezeu. Avem de deslușit în chip întreg acum această taină a credinței lor cea pentru Dumnezeu, și niciodată n-a fost altfel să socotească Domnul iubirea celor ce iubesc pe Dumnezeu, căci Eu am spus acum două mii de ani: «*Au primit cuvântul Meu, o, și pe al vostru îl vor primi*», și am mai spus: «*Cine vă primește pe voi, pe Mine Mă primește*», dar am spus și altfel, și am spus: «*M-au prigonit pe Mine, o, și pe voi vă vor prigonii*», și iată, cine vă disprețuiește pe voi Mie Îmi face aceasta, căci Eu pe voi vă am între Mine și ei, pe voi, fiilor, o, și uitați-vă la cei ce vin și stau, și, iarăși, uitați-vă la cei ce vin și stau și pleacă apoi, și uitați-vă la puterea lor și răspundeți-vă, și să-și răspundă și ei, și unii altora și să-și înțeleagă statul sau plecatul, și vor vedea că tot ceea ce spun Eu acum s-a adevărit și se adevărește întocmai.

E zi cu multă învățătură, fiilor. Acum însă, pace vouă, și masă cu binecuvântare să aveți între voi, și să rodească ea creștere sfântă vouă!

Suntem aici cu voi la masă, și mulți, mulți oaspeți sunt, căci au fost chemați cei ce așteaptă învierea cea mare și se uită ei uimiți la zilele Mele cu voi și iau din ele mângâiere lor.

O, Tată, Tatăl Meu, iată câtă mângâiere și câtă slavă de la ea aici, Tată!

— *Da, Fiule, cuvântul Meu se așează acum pe masă aici și vom împărți de pe masa aceasta mângâierea și împlinirea cea de două mii de ani, Fiule jertfit pe cruce și înviat din-*

tre cei morți apoi. O, Tu ai arătat învierea că este și că va fi, că mai înainte de învierea Ta ai înviat pe cei morți, și apoi pe Lazăr, ca să creadă cei de după vremea aceea că Tu ești Dumnezeu înviat și că dai omului învierea, Fiule scump. O, slava Ta cea de la Mine e toată cu Tine mereu, și e cuprinsă în taina ei, dar acum Eu stau lângă Tine și pun la masă aici Duhul Meu, Duhul Tatălui, Fiule scump, și le spun celor ce iau pe Domnul de aici, le spun și Eu lor: Hristos a înviat! El este Fiul Meu iubit, Întru Care am binevoit și binevoiesc.

O, fericite vouă dacă veți vrea și Îl veți asculta pe El, pe Fiul Meu, fiilor, dar până la sfârșit, o, până la sfârșit cu El și pentru El, o, fiilor! Amin, amin, amin.

Partea a doua

Eu, Tatăl, grăiesc acum cu Tine, Fiule scump al Meu. Eu prin Tine am iubit și iubesc pe cei ce pot cu Noi până la sfârșit. Acum două mii de ani am grăit din nor și am spus pentru Tine că întru Tine Eu, Tatăl, binevoiesc și de aceea să Te asculte cei ce Ne iubesc până la sfârșit, așa le-am spus lor, căci cum ar fi să-i ascuți și Tu pe ei în încercări când Te cer, dacă ei nu Te-ar asculta pe Tine mereu, mereu?

Iată câtă iubire se desprinde din Noi și din cei ce Ne însoțesc aici din cerul sfânt, și cât cuvânt mângâie sus și jos sufletele și duhul sărbătorii în această zi! Eu, Tatăl, Mă mângâi mult de la cei ce Te iubesc nedespărțiți de Tine în toată truda Ta de azi, Fiul Meu Iisus, dar ei sunt strâmtorați sub multe câte sunt de lucrat pentru mersul Nostru prin ei, și sunt mici și puțini și neajutorați sub crucea venirii Tale acum, o, și duh de jale Ne apasă, căci Tu ai spus de ziua Ta când se vor alege de o parte și de alta cei ce Te-au miluit și Te-au cercetat și Te-au sprijinit și Te-au iubit, sau n-au făcut aceasta, și vor lua bucuria binecuvântării Tale cei ce Te-au iubit, iar cei ce nu Te-au iubit și nu Te-au sprijinit vor auzi cuvânt de durere, o, și n-au înțeles aceasta nici măcar cei ce au cunoscut și cunosc mersul crucii Tale de azi, dară să mai fi înțeles cei fără de izvor de înțelepciune de deasupra lor revărsat, ca să poată ei alege credința cea cu fapta!

O, și ce vom face cu cei ce știu atât de mult cuvânt de la Tine, și care au fugit de sub cruce, de sub sarcina Ta de azi și vor auzi ei că nu Te-au sprijinit, Fiule Iisus? Omul se ajută doar pe sine și pe ai săi după trup și vrea apoi plată de la Dumnezeu, iar Eu îi amintesc că trebuie să fie vrednic de plată cel ce așteaptă plată și loc lângă Domnul întru cele cerești. În vremi de necaz cei ce Te știu pe Tine aici cu cei ce Te slujesc, caută aceștia cu gândul spre ei, spre ajutor de la Tine prin ei, se gândesc la ei, o, și așa îi storc de puteri, gândindu-se la ei pentru ajutor, dar Eu, Tatăl, le spun la aceștia, că nu pot să le dea ajutor cei ce Mă slujesc aici, pentru că Domnul e cu plata, nu ei.

Vă spun însă vouă, celor ce faceți aceasta și gândiți în vreme de necaz la cei de aici slujitori ai Noștri, vă spun Eu, Tatăl, gândiți-vă la voi, nu la ei, căci voi trebuie să faceți ceva pentru voi, nu ei. O, nu căutați spre ei, căci ei sunt sub sarcinile Mele și au atâtea de dus și de lucrat. Voi căutați spre Domnul, căci pe El L-ați îndurerat, de ați rămas fără ajutorul Lui, și vă trebuie aplecare, dar Domnului, nu omului.

Aceasta povățuim Noi pe cei ce caută la ei ajutor în vremi de dureri, Fiule scump Iisus, că iată, nu caută la Tine cei ce nu Te ascultă, iar Eu, Tatăl, să Te asculte până la sfârșit i-am povățuit pe ei. Dar iată-i pe cei ce Te-au iubit până la sfârșit și Te-au urmat cu suspin și cu nădejde, iar azi ei Te mărturisesc, Doamne Fiule, și sunt ei plini de dorul mărturisirii și fac măreață sărbătoarea și întâlnirea acum laolaltă aici.

O șoaptă, un suspin greu. Este un suspin greu și adânc aici, suspin șoptit printre glasurile mărturisitorilor Tăi, iar Tu, Fiule miluitor, ai slava zilei toată, că iubire multă se adună pentru Tine prin duhul mărturisirii lor, al celor veniți cu Noi, și al celor pomeniți să vină la masă din locul așteptării învierii lor. Binecuvântarea Mea de Tată așează cuvânt și spune

celor adunați aici acum: El este Fiul Meu iubit, de El să ascultați, dar până la sfârșit, o, până la sfârșit. Amin.

— O, Tatăl Meu, aud, Tată, se face auzit suspinul cel îndurerat. Îl ascult cu duioșie multă și-i dăruiesc intrare, Tată. Acest suspin e cel mai îndurerat suspin pentru Mine și-Mi este el pentru cel ce Mi-am pus viața prin el ca să-l aduc pe om acasă, să-l aduc la Tine, Tată.

Tu, cel ce suspini, îți fac mângâiere, căci sunt Cel ce mângâi. Eu, Cel răstignit pe cruce, dar și Cel înviat din răstignire, ție îți spun: vino și așează suspinul tău înaintea Mea pe pă-mânt, aici, unde Eu Îmi am așternutul ca să vin.

— După două mii de ani de suspin rănit de jale, îi dau lui glas înaintea Ta și a martorilor Tăi de atunci, printre care și eu am fost ales de Tine să Te urmez până la sfârșit, să Te arăt lumii, să Te iubesc, Doamne, și să Te ascult. Soarta mea însă mi-a fost pecetluită, și din pricina neascultării mele n-am stat cu Tine și lângă Tine cu mâinile curate, cu inima curată și mulțumită că sunt și eu al Tău. S-a umplut inima mea de invidie, de duhul rău al geloziei, Doamne răstignit de mine, iar acest fel de duh m-a hrănit, m-a lucrat, m-a răcit, m-a dus de colo-colo, până ce n-am mai înțeles ce fac și ce va fi, iar dacă m-au cumpărat cu viclenia lor mai-marii preoților, o, am căzut înșelării, suspinând am căzut. M-a părăsit nădejdea toată când am văzut apoi cum Te-au luat, și cum Te-ai lăsat luat pentru ca să Te bată pe cruce, și m-a cuprins disperare mare, dar ducându-mă să le spun că am vândut sânge nevinovat, ei m-au lepădat de tot, m-au aruncat în disperarea cea mare, și n-am mai putut duce gândul ca Tu să Te sui pe cruce ca să mori, iar eu să mai rămân. N-am mai avut putere să-mi mai duc vina pe picioare și mi-am pierdut sprijinul tot și am căzut diavolului, pe care l-am slujit fără să mă gândesc că el este în lucru prin iudeii trufași ai vremii, iar eu m-am pierdut, m-am pierdut dinaintea milei Tale, că minte slabă am avut mereu, ca orice om trufaș și slab, și am căzut sub dușmanii mei, care erau dușmanii Tăi, Doamne bun. De atunci ai trecut, ai tot trecut pe la mine cu mângâierea milei Tale, chiar dacă n-am fost vrednic de Tine și de ucenicii Tăi, și de atunci suspin și tot suspin de mila Ta, de mila mea, de mila celor ce au suferit prin păcatul meu, prin care am căzut.

O, cine umblă singur este lucrat de satana fără să știe, iar când își dă seama de rodul cel rău al nesupunerii, al neascultării, se ascunde de ceilalți cu ceea ce face pe furiș de ei, așa cum eu am făcut, Doamne. N-am nici un merit ca să arăt măcar răul pe care l-am lucrat, dar am suspinul, cu care aș vrea să spun la cei ce Te urmează cu credințioșie, să nu dorească ei să li se împartă dragoste, căci omul este prea păcătos ca să merite ceva. Eu am greșit dorind așa, și am fost pedepsit de însăși dorința mea, căci dacă dragoste nu împărțeam, nu meritam să mi se împartă, dar m-am îmbolnăvit de prostie și m-a dus ea la gelozie, la invidie, și m-au lucrat acestea, când ar fi putut să aibă putere Iisus Hristos asupra mea, El, Care m-a iubit cu milă, știindu-mi dinainte soarta și durerea cea de la ea, a Lui și a mea. O, în zadar mila Lui, mereu bunătatea Lui în zadar, că eu mă trăgeam mereu spre margini și căutam cu familia, cu rudele, cu prietenii, cu căinările și nemulțumirile, cu neînbirea, prin care sufeream de lipsa iubirii din jur, când eu eram cel ce umblam de unul singur știut și neștiut, iar dușmanii mei au fost casnicii mei, și toți cei cu care-mi împărțeam timpul în afara obștei de ucenici, câți ne culesese Domnul ca să mergem cu El, dar cu El peste tot și mereu, ca să fim vrednici să-l fim ucenici.

O, creștine, să nu iei bani pentru vânzarea Domnului, sau a fratelui, sau a aproapelui tău. O, stați lângă Domnul, numai lângă El, voi, cei ce sunteți crescuți cu slava cuvântului Său, căci cel ce mai are ce iubi după ce se dă Lui, o, acela își pierde vrednicia de a sta lângă El până la sfârșit, căci El a spus: «Cel ce nu urăște totul, chiar tată și mamă, frați și surori, soție și copii, rude și prieteni, averi și ranguri, nu este vrednic de Mine». O, așa a spus

Domnul în auzul nostru, dar eu n-am ascultat, și am căzut în durere mare, am pierdut mila și ocrotirea Domnului, am pierdut pe frații ucenici, și m-am pierdut apoi și eu atâta de urât.

Iată, nu este vrednic de Domnul cel ce mai are ce iubi. Și, atunci, de ce este vrednic un așa om, care vine la Domnul, și nu ascultă apoi și pleacă apoi?

O, Doamne milos, eu n-am cu ce să-Ți arăt recunoștință de mila Ta de mine, mai ales acum, acum, când am grăit în rând cu ucenicii suferinței Tale de atunci, dar suspinul meu, el este cel care Te mai poate slăvi. Dacă mai poți să mă auzi suspinând, iată, încă suspin și-Ți spun: ai grijă, ai Tu grijă de cei ce merg cu Tine și dă-le duh de ascultare de Tine, că rugăciunile lor spre Tine m-au miluit și pe mine, mi-au alinat jalea, au suflat în usturimea suspinului meu cel atât de lung și de greu.

Și acum, fie voia milei Tale cu mine, și slavă Ție că ai înviat din moartea la care nestatornicia mea a pus lemne pe foc, și în acest foc m-am ars, și-mi arde duhul, Doamne, și doare rana duhului meu, doare pentru Tine, Domnul meu. Amin.

— O, fiule atâta de durut și mult prea durut, am spus atunci că orice păcat săvârșit asupra Fiului Omului se va ierta, căci tu ai păcătuit când nu știai bine că Eu sunt Fiul Tatălui ceresc și că sunt plin de El și de Duhul Lui. Tu te-ai descumpănit de tot în ziua aceea când M-ai dat preoților, iar pe Mine M-a durut mai mult de tine decât de tot poporul Israel, pentru care am venit și am murit pe cruce, și am înviat apoi, căci am spus că voi învia.

O, ia mângâierea Mea, fiu durut, și pune-o pe suspinul tău și pace ție! E zi de mângâiere mare acum. O, pace ție! Eu și Tatăl suntem cu mila. Amin.

O, fiilor, iată, taină mare învățați voi acum. Am spus celor ce dau să Mă urmeze: să nu se uite înapoi dacă vin după Mine, o, să nu se uite, ca să nu plângă mult apoi și fără de mângâiere dacă se pierd de Mine. Am spus că nu este vrednic de Mine cel ce mai are încă să-și împartă iubirea, după ce vine și bate ca să intre și să meargă după Mine.

O, fiule care vii și cazi apoi din făgăduința prin care te-ai dăruit Mie, iată, nu ești vrednic de Mine dacă vii și nu iubești și nu stai, ba chiar și nădăjduiești în Mine că vei fi lângă Mine în cer, acolo unde Eu voi fi cu cei ce Mă urmează până la sfârșit. O, dacă pe pământ n-ai dat să fii și să rămâi lângă Mine ca un vrednic de Mine prin iubirea ta cea cu credincioșie, crezi tu că în cer vei fi vrednic să fii lângă Mine și cu Mine dacă iubirea ta n-a fost toată pentru Mine pe pământ? O, ca să fii în cer lângă Mine, acesta este un merit câștigat de pe pământ, este o vrednicie păstrată cu credincioșie și cu totul din partea ta pentru Mine. Am spus că în casa Tatălui Meu sunt multe locașuri și am spus că Eu pregătesc locaș pentru cei vrednici de Mine, ca acolo unde voi fi Eu să fie și ei. Dar nimeni să nu uite că totul, până și iadul, este tot sub stăpânirea Tatălui Meu, ca și toate locașurile pe care le merită fiecare om, după cum a urmat el cu viața sa pe pământ. Și iată, Tatăl a spus acum iar și iar: «*Ferice voastră dacă veți vrea și Îl veți asculta pe El, dar până la sfârșit!*».

O, dar și ascultarea, nu oricum să vă numiți sau să vă credeți ascultători, fiilor, căci Eu trebuie să vă numesc sau să vă cred așa, Eu, și nu voi, nu voi, fiilor, iar Eu sunt Cel ce dovedesc sau nu credincioșia și statornicia voastră și de aceea vi le tot măsoar mereu, mereu, o, și să le aveți din belșug, ca să vă păstreze acestea ai Mei până la sfârșit, fiilor, căci ucenicii și ucenițele Mele, care Mi-au dovedit credincioșie, au rămas cu Mine și nu ne-a mai despărțit nimic și nimeni, fiilor.

— O, și eu, Doamne, și eu, vestitoarea cea dintâi a învierii Tale, o, cum să nu Te fi urmat de pe pământ, și până în cer apoi, și cum să nu Te fi iubit numai pe Tine, Judecătorule milos? Tu mi-ai iertat păcatele, Doamne, iar prin aceasta m-ai și vindecat de păcat. Judecător fiind, m-ai iertat ca un milos, iar alții m-au judecat ca niște drepți, și mă judecă și azi, iar ei sunt cei judecați de înseși păcatele lor, căci Tu ai spus: «Nu judecați, ca să nu fiți cei judecați!». O, Tu i-ai ierta și pe ei, dacă n-ar judeca ei. Omul, Doamne, nu are dreptul să judece nici păcatele lui, căci Tu ești Judecătorul, nu omul, iar eu, Maria din Magdala, spun

tuturor că au nevoie de iertare și de vindecare prin iertare, așa cum am avut eu nevoie din partea Ta, Doamne, dar nicidecum să judece omul pe alt om, căci omul este atât de vinovat, atât de departe de chipul cel plăcut Domnului, și de ce, oare, mai dă să-și facă rost de nemulțumiri, de învinuiri în jur pentru el însuși, când el este vrednic de pedeapsă pentru păcatele lui, sau de milă de la Tine, Doamne, Judecătorule milos?

O, îndulciți-vă inimioarele, nu vi le încruntați, ci însănătoșiți-vi-le, luând din dragostea Domnului, voi, cei ce dați să urmați pe Domnul după plăcerea Lui.

O, Doamne, cu vrednicie ajută-i să Te urmeze și fă-i vrednici de Tine, ca să fie ei și în cer lângă Tine, lângă noi, căci noi Te-am urmat, Doamne, până la sfârșit. Amin.

— O, fii și fiice, care Mă însoțiți aici, și ați scris în cartea Mea de azi dorul din voi, grăind în zi de sărbătoare peste cei adunați la izvor, aici, o, de ar învăța tot mai mult cei ce Mă urmează ca și voi atunci, de-ar învăța ei că nu se pune petec vechi la haină nouă, așa cum nu se pune petec nou la haină veche, căci viața trebuie înnoită, fiilor, și apoi păstrată așa, ca să fie vrednic de Mine cel ce vine după Mine cu viața sa.

O, câtă slavă de cuvânt, câtă iubire mărturisitoare, și toți șoptesc cu duhul lor în ziua aceasta de serbare pentru ei aici cu Mine și cu voi, fiilor strânși la izvor.

Și acum, ca de fiecare dată îngerii călători îi însoțesc pe cei ce vin la Mine și la voi aici, căci voi sunteți cei ce primiți pe oaspeți, fiilor din cetate, și le dați lor de la Mine și de la voi mângâieri. Le spunem lor acum să nu uite de dor. Le pregătim cărarea de întoarcere și praznic de Duh Sfânt. Cu zi slăvită de Rusalii, așa îi vom întâmpina peste puțină vreme aici, și vom scutura de sus slava și iubirea și vom sta deasupra, și totul va pluti în slavă.

Așadar le spunem la cei ce știu și la cei ce nu știu, le spunem că aici se vine cu multă cuviință în inimă și în purtare și la arătare apoi. Aici se vine cu îmbrăcăminte cuviincioasă, cu straie de sărbătoare, căci slava Domnului coboară aici.

Eu și Tatăl și sfinții Mei am stat cu voi, fiilor, și am cuvântat. O, învățați de la Domnul să fiți lucrătorii darurilor duhovnicești, care vă fac vrednici de creștere sfântă, de stat lângă Domnul și cu Domnul până la sfârșit, fiilor. Despovărați-vă de tot și de toate și iubiți pe Domnul și umblați cu El și după El, dar până la sfârșit iubirea, fiilor, iar iubirea trebuie vegheată, căci ea este cea care ascultă, cea care se apleacă, o, fiilor. Amin, amin, amin.

09/22-04-2018